

УДК 338.48-2-053.5

Романова С.В.¹, Шелеметьєва Т.В.²

¹ студ. гр. МТЕз-110 НУ «Запорізька політехніка»

² д-р екон. наук, проф. НУ «Запорізька політехніка»

ДИТЯЧИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ: РОЛЬ, ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПРОБЛЕМИ

Дослідження дитячого туризму в Україні сьогодні особливо актуальне, оскільки саме цей вид туризму має патріотичновиховне значення, дає змогу в юному віці не тільки пізнати свою країну і весь світ, а й реалізувати конституційне право кожної дитини на відпочинок.

Еволюція дитячого туризму в Україні нараховує декілька етапів:

- зародження дитячого туризму (XIX – початок XX ст.);
- розвиток дитячого туризму й рекреації в радянський період (20-ті – 90-ті роки XX ст.);
- розвиток дитячого туризму у часи незалежної України (з 1991 р. й до сьогодні).

Витики дитячого туризму відносяться до кінця XVII ст. й пов'язані зі становленням системи освіти [1].

Дитячий туризм є однією з найбільш стабільних ділянок ринку будь якої країни. Це один з видів активного відпочинку дітей, можливість

поспілкуватись та розважитись у новій обстановці, відкрити для себе щось нове. Однак організація дитячого відпочинку має свою специфіку, вимагає особливої уваги і ретельної підготовки. Тому організацією дитячого туризму повинні займатися висококваліфіковані фахівці, що мають достатній досвід роботи з дітьми і спеціальну освіту [2].

Дитячий туризм відіграє важливу роль у розвитку дітей, надаючи їм можливість не лише відпочити, а й отримати цінний життєвий досвід. Види дитячого туризму настільки різноманітні, що розвагу до душі зможе знайти і любитель рухливих ігор, і юний дослідник, і допитлива дитина, що мріє про пригоди. Організація такого виду подорожей потребує особливої уваги до безпеки, освітньо-розважальних програм та формування позитивного ставлення до подорожей.

Завдань у дитячого туризму декілька:

- соціалізація – дитина зможе вивчити національні звичаї, познайомитися з культурною спадщиною, поспілкуватися з іншими людьми, прищеплюється почуття гордості за минуле, патріотизм;

- пізнавальна – огляд пам'яток, походи на природі, відвідування музеїв – завдання, завдяки яким молодше покоління краще дізнається історію і інші цікаві сфери діяльності;

- розвиток особистості – мета дитячого туризму – прищепити любов до різних областей відпочинку, щоб дитина навчилася проводити час різнобічно, насичено і цікаво;

- фізичне оздоровлення – прогулянки і походи знімають психологічну напругу і фізичну втому, вони зміцнюють здоров'я, допомагають виховати підрастаюче покоління [3].

На сьогодні заклади оздоровлення та відпочинку пропонують різноманітні програми для дітей, спрямовані на розвиток особистості, розширення кругозору та отримання нових навичок і вмінь. Разом з цим, є низка проблем, що уповільнюють розвиток цього напрямку туризму, зокрема, відсутність чіткої збутової стратегії закладів оздоровлення та відпочинку.

Перш за все, безпека дітей є найважливішим аспектом організації дитячого туризму. Вибір безпечних маршрутів, дотримання всіх необхідних стандартів безпеки та належне навчання дітей правилам поведінки під час подорожей – це ключові завдання для організаторів.

Другий аспект – це освітньо-розважальні програми. Дитячий туризм може бути чудовою можливістю для навчання та виховання. Екскурсії до музеїв, природничі лагери, майстер-класи та інші заходи сприяють розвитку інтересів та навичок дітей, розширюючи їх світогляд.

Нарешті, позитивне ставлення до подорожей формується завдяки досвіду, отриманому в ранньому віці. Якщо дитина відчує радість та

задоволення від подорожей, ймовірно, вона залишиться прихильником туризму і в майбутньому.

Усі ці аспекти взаємодіють, створюючи найкращі умови для дитячого туризму. Організація дитячих подорожей має велике значення для гармонійного розвитку та формування позитивних життєвих цінностей у дітей.

Отже, дитячий туризм активно набирає популярність. Розглядаючи роль, організацію та проблеми дитячого туризму, відзначимо, що він є засобом гармонійного розвитку дітей, навчання, виховання, оздоровлення, знайомленням учнів з рідним краєм, їх соціальної адаптації, підтримання здорового способу життя.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Коцан Н. Історія розвитку дитячого туризму в Україні [Електронний ресурс] / Н. Коцан. – Режим доступу: <https://core.ac.uk/download/pdf/153587334.pdf> (дата звернення: 04.04.2024). – Назва з екрана.

2. Івченко Л. О. Особливості організації дитячого туризму в Україні / Л. О. Івченко, С. В. Кужиль, М. В. Петренко // Економіка та держава. – 2019. – № 1. – С. 83–88.

3. Дитячий туризм. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ozi.pp.ua/dityachij-turizm_14132/ (дата звернення: 04.04.2024). – Назва з екрана.